

॥ ७ ॥ ८ ॥ अषाहरत्नाशितवान् रुद्रइतिशेषः ॥ ९ ॥ तत्शूलं कर्तुं ॥ १० ॥ आवयोर्नरनारायणयोरितिकान् आगच्छ आगतं ॥ ११ ॥ तत्तेजसाश्रुतेजसा ॥ १२ ॥ १३ ॥ एनंसमुद्धतं जूयागतं रुद्रं ॥ १४ ॥
 धर्मस्य कुरुशार्दूलततो हं धर्मजः स्मृतः ॥ नरनारायणी पूर्वतपस्ते पतुरव्ययं ॥ ७ ॥ धर्मयानं समारूढौ पर्वते गंधमादने ॥ तत्कालसमये चैव दक्षयज्ञो बभूव ह ॥ ८ ॥
 न चैवाकल्पयद्वा गंदक्षोरुद्रस्य भारत ॥ ततो दधीचि वचनादक्षयज्ञमपाहरत् ॥ ९ ॥ ससर्ज शूलं कोपेन प्रज्वलंतं मुहुर्मुहुः ॥ तच्छूलं भस्मसात्कृत्वा दक्षयज्ञं
 सविस्तरं ॥ १० ॥ आवयोः सहसा गच्छद्दृष्ट्या श्रममंतिकान् ॥ वेगेन महता पार्थपतन्ना नारायणो रसि ॥ ११ ॥ ततस्तत्तेजसा विष्टाः कशानारायणस्य ह ॥ बभूवुर्मु
 जवर्णास्तु ततो हं मुंजं केशवान् ॥ १२ ॥ तच्छूलं विनिर्द्धूतं दुंकारेण महात्मना ॥ जगाम शंकरं करं नारायणसमाहतं ॥ १३ ॥ अथ रुद्र उपाधावत्तावपीतपसान्वि
 तौ ॥ तत एनं समुद्धूतं कंठे जग्राह पाणिना ॥ १४ ॥ नारायणः स विश्वात्मा तेनास्य शितिकंठता ॥ अथ रुद्र विघातार्थमिषीकां नर उद्धरन् ॥ १५ ॥ मंत्रैश्च संयुज्या
 शुभो भवत्परश्रुर्महान् ॥ क्षिप्तश्च सहसा तेन खंडनं प्राप्तवांस्तदा ॥ १६ ॥ ततो हं खंडपरशुः स्मृतः परशुखंडनात् ॥ अर्जुन उवाच अस्मि न्युद्धे तु वार्ष्णेय नै
 लोक्यशमने तदा ॥ १७ ॥ कोजयं प्राप्तवांस्तत्र शंसैतन्मे जनार्दन ॥ श्रीभगवानुवाच तयोः संलग्नयोर्युद्धे रुद्रनारायणात्मनोः ॥ १८ ॥ उद्दिग्नाः सहस्राक
 त्क्षाः सर्वलोकास्तदा भवन् ॥ नागृह्णात्यावकः शुभ्रं मखेषु सुदुर्तं हविः ॥ १९ ॥ वेदानप्रतिभांतिस्मक्कषीणां भावितात्मनां ॥ देवान् रजस्तमश्चैव समाविविशतु
 स्तदा ॥ २० ॥ वसुधासंचकं पेचनभश्च विपफालह ॥ निष्प्रभाणि च ते जांसि ब्रह्मा चैवा स न च्युतः ॥ २१ ॥ अगाच्छोषं समुद्रश्च हिमवांश्च व्यशीर्यत ॥ तस्मिन्नेवं
 समुत्पन्नो निमित्ते पांडुनंदन ॥ २२ ॥ ब्रह्मा ततो देवगणैर्ऋषिभिश्च महात्मभिः ॥ आजगामाशु तं देशं त्रयुद्धमवर्तत ॥ २३ ॥ सौजलिप्रग्रहो भूत्वा चतुर्वक्रो नि
 रुक्तगः ॥ उवाच वचनं रुद्रलोका नाम स्तु वैशिवं ॥ २४ ॥ न्यस्यायुधानि विश्वेश जगतो हितकाम्यया ॥ यदक्षमथाव्यक्तमीशं लोकस्य भावनं ॥ २५ ॥ कठस्थं क
 र्त्तुं निहं दमकर्त्तैति च यं विदुः ॥ व्यक्तिभावगतस्यास्य एकामूर्तिरियं शुभा ॥ २६ ॥ नरो नारायणश्चैव जातौ धर्मकुलोद्बहौ ॥ तपसामहता युक्तौ देवश्रेष्ठौ महाब्र
 तौ ॥ २७ ॥ अहं प्रसादजस्तस्य कुतश्चि त्कारणांतरे ॥ त्वंचैव क्रोधजस्तात पूर्वसर्गसनातनः ॥ २८ ॥ मया च सार्द्धं वरद विबुधैश्च महर्षिभिः ॥ प्रसादयाशु लोका
 नां शांतिर्भवतु माचिरं ॥ २९ ॥

शितिकंठता कृष्णवर्णस्य नारायणस्य संबधान्नीलकंठत्वं रुद्रो गत इत्यर्थः ॥ १५ ॥ इषीकैव परशुतां प्राप्ता क्षिप्तः

नां शांतिर्भवतु माचिरं ॥ २९ ॥